

ພຣະຄຳພີ

ພຣະຄຳ ນາງຣຸດ

ສະບັບ 2010

ນາງຮຸດ

ບົດທີ 1

ເອລິເມເລັກກັບຄອບຄົວໄປອາໄສຢູ່ໃນປະເທດໂມອາບ

1 ໃນຄາວທີ່ພວກຜູ້ປົກຄອງຄອບຄອງອິສຣາເອນຢູ່ນັ້ນ ໄດ້ມີການອິດຢາກເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດ. 2 ຈົນເປັນເຫດໃຫ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າເອລິເມເລັກພ້ອມກັບນາງນາໂອມີຜູ້ເປັນເມຍ ແລະລູກຊາຍສອງຄົນ ຄືນາໂລນ ແລະກິລີໂອນໜີຈາກເມືອງເບັດເລເຮັມ ໃນຍູດາ ໄປອາໄສຢູ່ໃນປະເທດໂມອາບ ພວກເຂົາເປັນຄົນເອຟຣາທາ. 3 ຢູ່ຕໍ່ມາ ເອລິເມເລັກກໍຕາຍໄປ ນາງນາໂອມີຜູ້ເປັນເມຍຈຶ່ງໃຊ້ຊີວິດຢູ່ກັບລູກຊາຍທັງສອງ. 4 ຕໍ່ມາອີກບໍ່ດົນ ລູກຊາຍທັງສອງກໍໄດ້ແຕ່ງງານກັບຍິງສາວຊາວໂມອາບ ຄືນາງໂອປາ ແລະນາງຮຸດ ພວກເຂົາໄດ້ພາກັນຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ທີ່ນັ້ນປະມານສິບປີ. 5 ແລ້ວມາໂລນກັບກິລີໂອນກໍໄດ້ຕາຍໄປອີກ ນາງນາໂອມີຈຶ່ງໃຊ້ຊີວິດຢູ່ກັບລູກໃໝ່ທັງສອງ.

ນາໂອມີແລະນາງຮຸດກັບຄືນເມືອເມືອງເບັດເລເຮັມ

6-7 ຄັນຕໍ່ມາ ນາງນາໂອມີກໍໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໄຜດປະທານເຂົ້າປາອາຫານແກ່ຊາວເມືອງເບັດເລເຮັມ ນາງພ້ອມດ້ວຍລູກໃໝ່ທັງສອງຈຶ່ງຕຽມຕົວອອກເດີນທາງມຸ່ງໜ້າຄືນສູ່ເມືອງເບັດເລເຮັມ ລາຊະອານາຈັກຍູດາ. 8 ໃນລະຫວ່າງເດີນທາງໄປນັ້ນ ນາງນາໂອມີໄດ້ເວົ້າກັບລູກໃໝ່ທັງສອງວ່າ, “ຈົ່ງພາກັນກັບຄືນເມືອຢູ່ບ້ານພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຈົ້າສາ ແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄຜດປະທານຄວາມຜາສຸກໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຄີຍເຮັດແກ່ແມ່ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ຕາຍໄປແລ້ວນັ້ນ. 9 ນອກນີ້ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄຜດປະທານຄວາມສະຫງົບສຸກ ເມື່ອເວລາພວກເຈົ້າມີຄອບຄົວໃໝ່.” ຫລັງຈາກນັ້ນ ນາງນາໂອມີກໍກອດຈູບສັ່ງລາລູກໃໝ່ທັງສອງດ້ວຍຄວາມສົງສານ ພວກເຂົາທັງສອງຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍຄວາມອາໄລອາວອນ. 10 ພ້ອມທັງໄດ້ເວົ້າກັບແມ່ຍ່າວາ, “ພວກລູກຈະບໍ່ເມືອ ຈະໄປຢູ່ນຳແມ່ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງແມ່.”

11 ນາງນາໂອມີຂໍຮ້ອງຕື່ມອີກວ່າ, “ຈົ່ງກັບຄືນເມືອບ້ານຂອງພວກລູກສາ ຢາກໄປນຳແມ່ເຮັດຫຍັງ ຫລືພວກລູກຄິດວ່າ ແມ່ຍັງມີລູກຊາຍທີ່ພໍ່ຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງງານນຳອີກບໍ່? 12 ຈົ່ງກັບເມືອເສຍ ແມ່ນີ້ເຖົ້າແກ່ກາຍຍາມຈະແຕ່ງງານໃໝ່ແລ້ວ ສົມມຸດວ່າ, 13 ແມ່ຈະແຕ່ງງານໃນຄືນນີ້ແລ້ວມີລູກຊາຍໃໝ່ອີກ ພວກລູກກໍຈະພາກັນຢູ່ຖ້າຈົນລາວໃຫຍ່ ແລ້ວແຕ່ງງານກັບລາວຫລື? ພວກລູກຈະບໍ່ແຕ່ງງານກັບຄືນອີນອີກບໍ່? ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ດອກ ລູກເອີຍ ແມ່ມີຄວາມສົງສານພວກເຈົ້າຫລາຍ ຍ້ອນວ່າການກະທຳຂອງແມ່ອາດເປັນທີ່ບໍ່ພໍພຣະໄທພຣະເຈົ້າ.”

14 ເມື່ອໄດ້ຍິນແມ່ຍ່າເວົ້າດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາກໍພາກັນຮ້ອງໄຫ້ອີກ ແລ້ວນາງໂອປາໄດ້ກອດຈູບຍ່າ ແລະອຳລາກັບຄືນໄປຫາພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ສ່ວນນາງຮຸດບໍ່ຍອມໜີຈາກຢ່າເດັດຂາດ. 15 ນາງນາໂອມີຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ນາງຮຸດວ່າ, “ເບິ່ງແມ່ ນາງໂອປາກໍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາພີ່ນ້ອງ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງນາງຢູ່ບ້ານເກົ່າແລ້ວ.” 16 ແຕ່ນາງຮຸດໄດ້ຕອບຢ່າວ່າ, “ຢ່າຮ້ອງຂໍໃຫ້ລູກເຂົາຕິດຕາມ ແລະຈາກແມ່ຍ່າໄປທ້ອນ ແມ່ໄປທີ່ໃດລູກກໍຈະໄປທີ່ນັ້ນ ແມ່ຢູ່ບ່ອນໃດລູກກໍຂໍຢູ່ບ່ອນນັ້ນດ້ວຍ

ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງແມ່ກໍຄືຍາດພີ່ນ້ອງຂອງລູກ. ¹⁷ພຣະເຈົ້າຂອງແມ່ກໍແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງລູກ ແມ່ຕາຍຢູ່ບ່ອນໃດ ລູກກໍຈະຕາຍຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ແລະລຶບຂອງລູກຈະຝັງຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ ຖ້າລູກປະແມ່ໄປກ່ອນຕາຍ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລົງໂທດຢ່າງໜັກ.”

¹⁸ເມື່ອນາງນາໂອມີເຫັນນາງຮຸດມີຄວາມຕັ້ງໃຈໄປກັບຕົນແທ້ ນາງກໍບໍ່ເວົ້າຫຍັງອີກ.

¹⁹ທັງສອງໄດ້ພາກັນເດີນທາງໄປຈົນຮອດເມືອງເບັດເລເຮັມ ເມື່ອພວກນາງເຂົ້າໄປເມືອງນັ້ນ ຊາວເມືອງກໍພາກັນຕື່ນເຕັ້ນທີ່ເຫັນນາງກັບມາ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມກັນວ່າ, “ນີ້ແມ່ນນາງນາໂອມີບໍ່?”

²⁰ນາງນາໂອມີຈຶ່ງຕອບພວກເຂົາວ່າ, “ຢ່າເອີ້ນຂ້ອຍວ່ານາງນາໂອມີອີກ ຈຶ່ງເອີ້ນວ່າ ມາຣາ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ມີອໍານາດຍິ່ງໃຫຍ່ຊົງໃຫ້ຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຂົມຂື່ນ. ²¹ຂ້ອຍຈາກທີ່ນີ້ໄປດ້ວຍຄວາມພ້ອມພຽງ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍກັບມາມີເປົາ ຍ້ອນວ່າພຣະເຈົ້າຊົງລົງໂທດຂ້ອຍ ແລະປະທານຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ ສະນັ້ນ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເອີ້ນຂ້ອຍວ່ານາໂອມີ ຜູ້ຊົມຊື່ນຍິນດີ?”

²²ນາງນາໂອມີກັບນາງຮຸດ ຊາວເມືອງ ໂມອາບລູກໃພ້ຂອງນາງ ໄດ້ກັບມາຮອດເມືອງເບັດເລເຮັມ ພໍດີກັບເວລາຕົ້ນລະດູກ່ຽວເຂົ້າ.

ບົດທີ 2

ນາງຮຸດເກັບຮວງເຂົ້າເຮ່ຍຢູ່ທົ່ງນາຂອງໂບອາດ

¹ທີ່ເມືອງເບັດເລເຮັມ ນາງນາໂອມີມີພີ່ນ້ອງທາງຜົວຜູ້ໜຶ່ງຊື່ ໂບອາດ ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນຄົນຮັ່ງມີ ແລະມີອິດທິພົນ. ²ຢູ່ຕໍ່ມາ ນາງຮຸດໄດ້ເວົ້າກັບຢ່າວ່າ, “ແມ່ ລູກຂໍໄປເກັບຮວງເຂົ້າຕົກເຮ່ຍຢູ່ຕາມທົ່ງນາ ລູກຈະເກັບຕາມຫລັງຜູ້ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເກັບ” ນາງນາໂອມີຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຈົ່ງໄປສາລຸກເອີຍ.” ³ແລ້ວນາງກໍໄດ້ເດີນໄປທົ່ງນາຫາເກັບເອົາຮວງເຂົ້າເຮ່ຍຕາມຫລັງພວກກ່ຽວເຂົ້າໂດຍບັງເອີນ ນາທິນາງໄປເກັບຮວງເຂົ້ານັ້ນ ແມ່ນນາຂອງໂບອາດພີ່ນ້ອງຂອງເອລິເມເລັກ.

⁴ໃນຂະນະນັ້ນ ໂບອາດໄດ້ອອກມາແຕ່ເມືອງເບັດເລເຮັມ ເພື່ອເບິ່ງຄົນເຮັດວຽກໃນນາ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວອວຍພອນໃຫ້ພວກເຂົາວ່າ, “ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຈົ້າເທີນ” ແລ້ວພວກລູກຈ້າງກໍຕອບວ່າ, “ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງອວຍພອນໃຫ້ທ່ານເໝືອນກັນເທີນ.” ⁵ແລະ ໂບອາດໄດ້ຖາມຫົວໜ້າລູກຈ້າງວ່າ, “ຍິງຜູ້ນັ້ນແມ່ນໃຜ?” ⁶ຫົວໜ້າຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ແມ່ນຍິງທີ່ມາຈາກປະເທດໂມອາບ ນໍານາງນາໂອມີ. ⁷ນາງໄດ້ມາຂໍອະນຸຍາດນໍາຂ້າມ້ອຍ ເພື່ອເກັບຮ່ວງເຂົ້າທີ່ເຮ່ຍຈາກພວກເກັບກ່ຽວ ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໄດ້ເກັບຕັ້ງແຕ່ເຂົ້າຈົນຮອດດຽວນີ້ ແລະໄດ້ພັກຜ່ອນແຕ່ພຽງເລັກນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ.”

⁸ເມື່ອໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນ ໂບອາດກໍເວົ້າກັບນາງຮຸດວ່າ, “ນາງເອີຍ ເຈົ້າຢ່າໄປເກັບຮວງເຂົ້າບ່ອນອື່ນເດີ້ ຈົ່ງມາເກັບແຕ່ໃນທົ່ງນານີ້ ແລະເຮັດວຽກຢູ່ນໍາຄົນງານຍິງຂອງຂ້ອຍ. ⁹ຈົ່ງເບິ່ງ ຖ້າພວກເຂົາກ່ຽວເຂົ້າຢູ່ບ່ອນໃດ ເຈົ້າຈຶ່ງໄປເກັບຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ພວກຜູ້ຊາຍລົບກວນເຈົ້າ ຖ້າເຈົ້າຫົວນໍາ ຈົ່ງໄປກິນໃນໄຫທີ່ພວກລູກຈ້າງໄດ້ຕັກມາໄວ້ແລ້ວນັ້ນ.”

¹⁰ເມື່ອນາງໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນ ນາງກໍກັມຂາບລົງ ແລະເວົ້າກັບ ໂບອາດວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍເປັນພຽງ ຄົນຕ່າງດ້າວ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງມີຄວາມເມດຕາກະລຸນາຕໍ່ຂ້ານ້ອຍເຊັ່ນນີ້?” ¹¹⁻¹²ໂບອາດຈຶ່ງ ຕອບວ່າ, “ຂ້ອຍໄດ້ຍິນເລື່ອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ຢ່າຕັ້ງແຕ່ຜົວຂອງເຈົ້າໄດ້ຕາຍໄປ ຂ້ອຍໄດ້ຮູ້ ວ່າເຈົ້າຈາກພໍ່ແມ່ ແລະບ້ານເກີດເມືອງນອນ ມາຢູ່ໃນປະເທດທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກມາກ່ອນ ຂໍໃຫ້ພຣະ- ເຈົ້າຊົງຕອບແທນຄຸນຄວາມດີທີ່ເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດມາ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຂອງພວກອິສຣາເອນ ຜູ້ຊົງ ເຈົ້າໄດ້ເພິ່ງພາອາໄສ ຈົ່ງປະທານບໍາເໜັດອັນປະເສີດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າດ້ວຍ.” ¹³ນາງຮຸດກໍຕອບວ່າ, “ທ່ານດີຕໍ່ຂ້ານ້ອຍຫລາຍ ນອກນີ້ທ່ານຍັງໄດ້ເລົ່າໂລມໃຫ້ກໍາລັງໃຈແກ່ຂ້ານ້ອຍ ທັງໆ ທີ່ຂ້າ- ນ້ອຍບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ເທົ່າທຽມກັບຄົນໃຊ້ຄົນໜຶ່ງຂອງທ່ານເລີຍ.”

¹⁴ເມື່ອເວລາຮັບປະທານອາຫານ ໂບອາດບອກນາງຮຸດວ່າ, “ຈົ່ງຫຍັບເຂົ້າມາເອົາເຂົ້າຈີ່ ແລ້ວເອົາອາຫານຈໍ້າແຈ່ວສົ້ມ” ນາງຮຸດຈຶ່ງຫຍັບເຂົ້າມານັ່ງນໍາພວກລູກຈ້າງ ໂບອາດໄດ້ເອົາ ອາຫານໃຫ້ນາງ ຈົນນາງກິນອິ້ມ ແລ້ວຍັງເອົາອາຫານທີ່ເຫລືອນັ້ນໃຫ້ອີກດ້ວຍ. ¹⁵ຫລັງຈາກ ກິນອິ້ມແລ້ວ ກ່ອນນາງຈະໄປເກັບຮວງເຂົ້າຕໍ່ ໂບອາດໄດ້ສັ່ງລູກຈ້າງອີກວ່າ, “ຈົ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ ນາງເກັບຮວງເຂົ້າໃນບ່ອນທີ່ຍັງມີພ່ອນເຂົ້າ ຢ່າລົບກວນນາງ. ¹⁶ໃຫ້ພວກເຈົ້າດຶງເອົາເຂົ້າບາງ ຮວງອອກຈາກມັດປະໄວ້ໃຫ້ນາງເກັບຕາມສະບາຍ ແລະຢ່າເວົ້າຫຍັບຫຍິນຫຍັງໃຫ້ນາງເດີ. ¹⁷ນາງຮຸດໄດ້ເກັບຮວງເຂົ້າໃນນາຈົນຮອດຄ່ໍາ ແລ້ວຟາດເອົາເຂົ້າທີ່ເກັບມານັ້ນໄດ້ປະມານສາມ ພື້ນ.

¹⁸ຫລັງຈາກນັ້ນ ນາງກໍຖືເອົາເຂົ້າກັບຄືນເມືອບ້ານຫາຢ່າໃນເມືອງພ້ອມທັງອາຫານທີ່ໂບອາດ ໃຫ້ມານັ້ນໃຫ້ຢ່າເບິ່ງ. ¹⁹ນາງນາໂອມີຈຶ່ງຖາມວ່າ “ມີນີ້ ລູກໄດ້ໄປເກັບເຂົ້າຢູ່ບ່ອນໃດ? ແມ່ນ ນາຂອງໃຜທີ່ລູກໄປເຮັດວຽກນໍາ? ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງອວຍພອນທ່ານຜູ້ມີເມດຕາຈິດເຫັນ” ແລ້ວ ນາງຮຸດໄດ້ເວົ້າໃຫ້ຢ່າຟັງວ່າ ນາງໄດ້ໄປເຮັດວຽກໃນນາຂອງຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ໂບອາດ. ²⁰ນາງນາ- ໂອມີຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຂໍທ່ານຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຮັບພຣະພອນຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງປະຕິບັດຕາມສັນຍາທີ່ຊົງ ໃຫ້ໄວ້ກັບຜູ້ຍັງມີຊີວິດ ແລະຜູ້ຕາຍໄປແລ້ວ” ນາງເວົ້າຕໍ່ໄປອີກວ່າ, “ທ່ານຜູ້ນັ້ນແມ່ນຍາດພີ- ນ້ອງໃກ້ຊິດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີສິດໄຖ່ ແລະອຸປະຖໍາຄ້າຊູພວກເຮົາ.” ²¹ນາງຮຸດຍັງໄດ້ ເວົ້າກັບຢ່າອີກວ່າ, “ເພິ່ນຍັງບອກໃຫ້ລູກຢູ່ກັບ ລູກຈ້າງຂອງເພິ່ນຈົນກ່ຽວເຂົ້າແລ້ວ.” ²²ນາງ ນາໂອມີຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວລູກເອີຍ ເປັນການດີຕໍ່ລູກຢູ່ນໍາລູກຈ້າງຂອງເພິ່ນ ແຕ່ຕໍ່ລູກ ໄປນາຂອງຜູ້ອື່ນອາດຈະຖືກລົບກວນ.” ²³ດັ່ງນັ້ນ ນາງຮຸດຈຶ່ງທຽວໄປເຮັດວຽກນໍາລູກຈ້າງຂອງ ໂບອາດຈົນກ່ຽວເຂົ້າແລ້ວ ແຕ່ນາງຍັງຢູ່ກັບແມ່ຢ່າຂອງນາງ.

ບົດທີ 3

ໂບອາດເມດຕານາງຮຸດ

¹ຄັນຕໍ່ມາ ນາງນາໂອມີໄດ້ກ່າວຕໍ່ນາງຮຸດລູກໃພ້ຂອງຕົນວ່າ, “ລູກເອີຍ ແມ່ຄວນຈະຊອກ ຫາຜົວໃຫ້ເຈົ້າ ເພື່ອຈະມີຄອບຄົວໃພ້ອີກ. ²ເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ໂບອາດນາຍຂອງພວກສາວໃຊ້ທີ່ ເຈົ້າໄດ້ໄປເຮັດວຽກນໍານັ້ນ ເປັນພີ່ນ້ອງຜູ້ໜຶ່ງຂອງພວກເຮົາ ລູກຈຶ່ງຟັງໃຫ້ດີ ໃນມື້ແລງນີ້ ເພິ່ນ

ຈະໄປຟາດເຂົ້າໃນລານ. ³ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງອາບນ້ຳ ທານ້ຳມັນ ແຕ່ງເນື້ອແຕ່ງຕົວແລະນຸ່ງເຄື່ອງອັນງາມທີ່ສຸດ ແລ້ວລົງໄປໃນນາບ່ອນທີ່ເພິ່ນຟາດເຂົ້ານັ້ນ ແຕ່ຢ່າໃຫ້ເພິ່ນຮູ້ຈັກວ່າເຈົ້າຢູ່ທັນ ຈົນກວ່າເພິ່ນຮັບປະທານອາຫານ ແລະດື່ມອີ່ມແລ້ວ. ⁴ເມື່ອເພິ່ນໄປນອນ ໃຫ້ເຈົ້າຈື່ບ່ອນເພິ່ນນອນໄວ້ ແລ້ວໃຫ້ເຈົ້າຄ່ອຍໆ ເຂົ້າໄປເປີດຜ້າທີ່ມື່ນທີ່ຕີນເພິ່ນອອກແລ້ວນອນລົງ ໃນເວລານັ້ນ ເພິ່ນຈະເວົ້າກັບເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຄວນຈະເຮັດ.” ⁵ນາງຮຸດໄດ້ຕອບຢ່າວ່າ, “ລູກຈະເຮັດຕາມທີ່ຢ່າບອກ.”

⁶ແລ້ວນາງຮຸດກໍລົງໄປໃນລານເຂົ້າ ແລະເຮັດຕາມທີ່ຢ່າໄດ້ບອກໄວ້ທຸກປະການ. ⁷ຫລັງຈາກໂບອາດໄດ້ກິນ ແລະດື່ມອີ່ມໜ້າສຳລານໃຈແລ້ວ ເພິ່ນກໍໄດ້ໄປນອນພັກຜ່ອນຢູ່ໃກ້ໆ ກອງຟ່ອນເຂົ້າ ນາງຮຸດຈື່ງຄ່ອຍໆ ຫຍັບເຂົ້າໄປເປີດຜ້າທີ່ມື່ນຢູ່ຕີນເພິ່ນອອກ ແລ້ວຄ່ອຍໆ ນອນລົງ. ⁸ເມື່ອໂບອາດຮູ້ເມື່ອຂຶ້ນໃນເວລາກາງຄືນ ກໍຮູ້ສຶກປະຫລາດໃຈທີ່ເຫັນຜູ້ຍິງມານອນຢູ່ກ້ອງຕີນຂອງຕົນ ເພິ່ນຈື່ງຖາມຂຶ້ນວ່າ, “ເຈົ້າແມ່ນໃຜ?” ⁹ນາງຮຸດກໍຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍແມ່ນຮຸດ ສາວໃຊ້ຂອງທ່ານ ຂໍໃຫ້ທ່ານປົກປັກຮັກສາເບິ່ງແຍງຂ້ານ້ອຍແດ່ທ່ອນ ເພາະທ່ານເປັນພີ່ນ້ອງໃກ້ຊິດມີສິດທິໄຖ່ ແລະອຸປະຖຳຄ້າຊື່ຂ້ານ້ອຍ.” ¹⁰ໂບອາດໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າອວຍພອນເຈົ້າ ການກະທຳຂອງເຈົ້າຄັ້ງນີ້ເປັນທີ່ໜ້າສົງສານກວ່າຄາວກ່ອນ ຊຶ່ງຊື່ໃຫ້ເຫັນຄວາມສັດຊື່ທີ່ເຈົ້າມີຕໍ່ຄອບຄົວ ແລະຕໍ່ຢ່າຂອງເຈົ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ໄປຫຍັງກ່ຽວກັບຜູ້ບ່າວຄົນອື່ນທີ່ຮູ້ມີ ຫລືຍາກຈົນ. ¹¹ບັດນີ້ ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງຍ້ານ ຂ້ອຍຈະເຮັດຕາມທີ່ເຈົ້າເວົ້ານັ້ນທຸກຢ່າງ ເພາະທຸກໆ ຄົນໃນເມືອງນີ້ ກໍຮູ້ແລ້ວວ່າເຈົ້າເປັນຍິງດີ. ¹²ແມ່ນຄວາມຈິງແທ້ທີ່ວ່າຂ້ອຍເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີສິດໄຖ່ເຈົ້າ ແຕ່ຍັງມີພີ່ນ້ອງທີ່ໃກ້ຊິດກວ່າຂ້ອຍອີກຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີສິດໄຖ່ເຈົ້າກ່ອນ. ¹³ເຈົ້າຈົ່ງນອນຢູ່ທີ່ນີ້ກ່ອນ ແລ້ວມື້ອື່ນເຊົ້າຖ້າຜູ້ນັ້ນຫາກຮັບໄຖ່ເຈົ້າ ກໍຈົ່ງໃຫ້ເພິ່ນເຮັດໄດ້ ແຕ່ຖ້າເພິ່ນປະຕິເສດ ຂ້ອຍຂໍສາບານຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມີຊີວິດຢູ່ວ່າ ຂ້ອຍຈະຮັບຜິດຊອບໃນເລື່ອງນີ້ເອງ ເຈົ້າຈົ່ງຫລັບໃຫ້ສະບາຍໃຈເທິ້ນ” ຄືນນັ້ນນາງໄດ້ນອນກ້ອງຕີນຂອງໂບອາດຈົນຂ້ອນແຈ້ງ. ¹⁴ແຕ່ນາງໄດ້ລຸກກ່ອນຄືນຈະເຫັນໜ້າ ໂບອາດຈື່ງເວົ້າວ່າ, “ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ວ່ານາງມາທີ່ນີ້ດອກ.”

¹⁵ຄັນແລ້ວ ໂບອາດໄດ້ເວົ້າຕໍ່ນາງວ່າ, “ຈົ່ງເອົາເສື້ອຊັ້ນນອກທີ່ເຈົ້ານຸ່ງນັ້ນພີ່ອອກ” ນາງຮຸດກໍເຮັດຕາມ ໂບອາດຈື່ງຜອງເຂົ້າໃຫ້ນາງສາມກະລຸມ ນາງໄດ້ແບກເອົາເຂົ້າແລ້ວກັບຄືນເມືອເຮືອນ. ¹⁶ເມື່ອນາງກັບມາຮອດເຮືອນ ຢ່າກໍຖາມວ່າ, “ເປັນແນວໃດລູກ?” ນາງຮຸດກໍເລົ່າເລື່ອງທຸກຢ່າງທີ່ໂບອາດໄດ້ເວົ້າແລະໄດ້ເຮັດຕໍ່ນາງສຸ່ຢ່າຟັງ. ¹⁷ນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ເພິ່ນຍັງໄດ້ເອົາເຂົ້າສາມກະລຸມນີ້ໃຫ້ ເພາະເພິ່ນບໍ່ຢາກໃຫ້ລູກກັບມາມີເປົ່າ.” ¹⁸ນາງນາໂອມີຈື່ງເວົ້າວ່າ, “ລູກຈົ່ງສະບາຍໃຈເທິ້ນ ຕົກມາຮອດນີ້ ລູກກໍຄົງຈະຮູ້ແລ້ວວ່າ ເລື່ອງມັນຈະຈົບລົງແນວໃດ ເພາະໂບອາດຄົງຈະບໍ່ສະບາຍໃຈ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຈັດການກັບເລື່ອງນີ້ໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍໃນມື້ນີ້.”

ບົດທີ 4

ໂບອາດເອົາຮຸດເປັນເມຍ

¹ໂບອາດໄດ້ໄປນັ່ງຢູ່ໃນບ່ອນປະຊຸມທີ່ປະຕູເຂົ້າເມືອງ ໃນຂະນະນັ້ນພໍດີກັບພີ່ນ້ອງຜູ້ໃກ້ຊິດ

ກັບເອລິເມເລັກ ຜູ້ມີສິດໄຖ່ ແລະອຸປະຖຳຄ້າຂູ່ທີ່ເພິ່ນກ່າວເຖິງນັ້ນຢ່າງຜ່ານມາ ໂບອາດຈຶ່ງຖື ໂອກາດເຊື້ອເຊີນເພິ່ນນັ່ງລົງ. ²ນອກນີ້ ເພິ່ນຍັງໄດ້ເຊື້ອເຊີນພວກເຖົ້າແກ່ໃນເມືອງສິບຄົນມາ ຮ່ວມດ້ວຍ ເມື່ອມາພ້ອມພຽງກັນແລ້ວ. ³ໂບອາດຈຶ່ງເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງເອລິເມເລັກວ່າ, “ບັດ ນີ້ນາງ ນາໂອມີ ໄດ້ມາແຕ່ປະເທດ ໂມອາບ ມາຮອດບ້ານເກີດເມືອງນອນແລ້ວ ນາງຕ້ອງການ ຂາຍດິນຂອງເອລິເມເລັກ ຜູ້ເປັນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ. ⁴ຂ້ອຍໄດ້ຕັດສິນໃຈຄັກແນ່ແລ້ວ ທີ່ຈະເວົ້າເລື່ອງນີ້ກັບເຈົ້າ ຄືວ່າຖ້າເຈົ້າຕ້ອງການຢາກຊົດຊ່ອຍຍົກຊື່ສຽງຂອງຜູ້ຕາຍໄປແລ້ວ ຈຶ່ງ ຕັດສິນໃຈຊື່ດິນນີ້ເສຍຕໍ່ໜ້າພວກເຖົ້າແກ່ທີ່ນັ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ ເພື່ອເປັນພະຍານຫລັກຖານໃຫ້ແຕ່ຖ້າເຈົ້າ ບໍ່ຕ້ອງການຈຶ່ງບອກໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ ເພາະວ່າສິດທິໃນການຊື້ນັ້ນເປັນຂອງເຈົ້າກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງເປັນ ຂອງຂ້ອຍຕາມຫລັງ” ຊາຍຜູ້ນັ້ນໄດ້ ເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ຂ້ອຍຍິນດີຈະຊື້ດິນນັ້ນ.” ⁵ໂບອາດຈຶ່ງເວົ້າ ຂຶ້ນວ່າ, “ຖ້າເຈົ້າຊື້ດິນຈາກນາງ ນາໂອມີ ນາງຮຸດ ຊຶ່ງເປັນແມ່ໝ້າຍຕ້ອງເປັນເມຍຂອງເຈົ້າ ແລະດິນທີ່ເຈົ້າຈະຊື້ຕ້ອງຕົກເປັນຂອງຄອບຄົວຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວນັ້ນ.” ⁶ຊາຍຜູ້ນັ້ນກໍຕອບວ່າ, “ຖ້າເປັນຢ່າງນີ້ ຂ້ອຍກໍບໍ່ສາມາດຈະຊື້ໄດ້ ເພາະການຊື້ນັ້ນອາດຈະເຮັດໃຫ້ມໍລະດົກຂອງຂ້ອຍ ເອງສູນເສຍໄປ ເຈົ້າຈຶ່ງໃຊ້ສິດທິຂອງຂ້ອຍຊື້ດິນນັ້ນເສຍເທີ້ນ ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການອີກແລ້ວ.” ⁷ໃນ ສະໄໝກ່ອນ ລາຊະອານາຈັກອິສຣາເອນ ມີທຳນຽມຢູ່ວ່າ ເມື່ອຜູ້ໜຶ່ງມອບສິດທິໃຫ້ຜູ້ໜຶ່ງອີກ ຫລືແລກປ່ຽນຊື່ຂາຍກັນ ຜູ້ຂາຍຕ້ອງປິດເກີບສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຊື້ ການກະທຳເຊັ່ນນີ້ ໃຊ້ເປັນພະຍານ ຫລັກຖານທີ່ນິຍົມກັນໃນ ລາຊະອານາຈັກອິສຣາເອນ. ⁸ດັ່ງນັ້ນ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເອລິເມເລັກ ຜູ້ມີສິດທິໃນການໄຖ່ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ເຈົ້າຈຶ່ງຊື້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເສຍເທີ້ນ” ແລ້ວເພິ່ນກໍປິດ ເກີບໃຫ້ແກ່ ໂບອາດ. ⁹ໂບອາດ ຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຖົ້າແກ່ ແລະພວກທີ່ມາຮ່ວມໃນພິທີນັ້ນວ່າ, “ມື້ນີ້ ທ່ານ ທັງຫລາຍຈຶ່ງເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊື້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງເອລິ- ເມເລັກ ຂອງກິລີໂອນ ແລະຂອງມາໂລນ ຈາກນາງ ນາໂອມີ ແລ້ວ. ¹⁰ນອກນີ້ ນາງຮຸດ ຊາວ ໂມອາບ ເມຍຂອງມາໂລນ ຜູ້ທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ ກໍຕົກເປັນເມຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ ຂ້າພະເຈົ້າ ຢາກໃຫ້ມໍລະດົກຍັງມີຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍ ເພື່ອໃຫ້ຊື່ຂອງລາວຍັງມີຢູ່ໃນຖ້ຳມາກາງພວກ ພີ່ນ້ອງ ແລະບ້ານເມືອງ ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຈຶ່ງເປັນພະຍານຕໍ່ເຫດການໃນມື້ນີ້ດ້ວຍ.” ¹¹ພວກປະ- ຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນກໍພ້ອມກັນຕອບວ່າ, “ພວກເຮົາຍິນດີເປັນພະຍານໃຫ້.” ຝ່າຍພວກເຖົ້າແກ່ກໍ ເວົ້າວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໂຜດຊ່ອຍໃຫ້ຍິ່ງທີ່ຈະໄປຢູ່ບ້ານຂອງເຈົ້ານັ້ນ ເປັນເໝືອນ ນາງຣາເຄນ ແລະນາງເລອາ ຜູ້ຊຶ່ງມີລູກຫລານຫລາຍສິບເຊື້ອສາຍໃຫ້ແກ່ລາຊະອານາຈັກອິ- ສຣາເອນ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັ່ງມີໃນເອຟຣາທາ ແລະມີຊື່ສຽງໂດງດັງໃນເມືອງເບັດເລເຮັມເທີ້ນ. ¹²ຂໍໃຫ້ເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂຜດປະທານໃຫ້ເຈົ້າຈາກຍິງສາວຄົນນີ້ ຈຶ່ງເປັນເໝືອນ ຄອບຄົວຂອງເຟເຣັດລູກຊາຍຂອງຢູດາ ແລະນາງຕາມາເທີ້ນ.”

¹³ແລ້ວ ໂບອາດກໍເອົານາງຮຸດມາເປັນເມຍ ແລະສົມສູ່ຢູ່ກັນດ້ວຍກັນ. ¹⁴⁻¹⁵ຕໍ່ມາພຣະເຈົ້າໄດ້ ຊົງໂຜດໃຫ້ນາງຖືພາ ແລະໄດ້ລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ ຜູ້ຍິ່ງທັງຫລາຍໃນເມືອງເບັດເລເຮັມ ຈຶ່ງເວົ້າກັບ ນາງ ນາໂອມີວ່າ, “ຈຶ່ງຂອບພຣະຄຸນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາເພາະພຣະອົງຊົງໂຜດໃຫ້ເຈົ້າມີຫລານ ຊາຍ ຜູ້ຈະບົວລະບັດເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ເດັກນ້ອຍຜູ້ນີ້ມີຊື່ສຽງໂດງດັງໃນລາຊະອານາຈັກອິສຣາເອນ

ເປັນກຳລັງໃຈ ແລະເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຮັກສາເຈົ້າໃນເວລາເຖົ້າແກ່ ລູກໃພ້ຜູ້ເປັນແມ່ຂອງເດັກນ້ອຍ ນີ້ຮັກເຈົ້າຫລາຍ ນາງສາມາດບົວລະບັດເຈົ້າໄດ້ດີກວ່າລູກຊາຍເຈັດຄົນຂອງເຈົ້າ.” ¹⁶ນາງນາ- ໂອມີໄດ້ເອົາໃຈ ໃສ່ເບິ່ງແຍງ ແລະລ້ຽງຫລານຊາຍຜູ້ນີ້ເປັນຢ່າງດີ. ¹⁷ພວກຜູ້ຍິງບ້ານໃກ້ເຮືອນ ຄຽງໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ເດັກນ້ອຍຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ໂອເບັດ ພວກເຂົາພາກັນເວົ້າວ່າ, “ເດັກນ້ອຍນີ້ແມ່ນລູກ ນາງນາໂອມີ” ຕໍ່ມາ ໂອເບັດໄດ້ເປັນພໍ່ຂອງເຢຊີ ແລະເຢຊີໄດ້ເປັນພໍ່ຂອງດາວິດ.

ບັນພະບູລຸດຂອງດາວິດ

¹⁸ເຊື້ອສາຍຂອງ ເຢເຣັດ ນັບຕັ້ງແຕ່ ເຢເຣັດ ມາມີດັ່ງນີ້: ເຢເຣັດ ເປັນພໍ່ ເຣດຊະໂຣນ, ¹⁹⁻²¹ເຣດຊະໂຣນເປັນພໍ່ຂອງຣາມ ຣາມເປັນພໍ່ຂອງອາມິນາດາບ ອາມິນາດາບເປັນພໍ່ນາໂຊນ ນາໂຊນເປັນພໍ່ຊານໂມນ ຊານໂມນເປັນພໍ່ໂບອາດ. ²²ໂບອາດເປັນພໍ່ໂອເບັດ ໂອເບັດເປັນພໍ່ ເຢຊີ ແລະເຢຊີເປັນພໍ່ຂອງດາວິດ.

ຕົວຫຍໍ້

ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້	ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້
ປະຖົມມະການ	ປຖກ	ປັນຍາຈານ	ປຍຈ
ອົບພະຍົບ	ອພຍ	ຍອດເພງ	ຍດພ
ລະບຽບພວກເລວີ	ລລວ	ເອຊາຢາ	ອຊຢ
ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ	ຈຊບ	ເຢເຣມີຢາ	ພຄຄ
ພຣະບັນຍັດສອງ	ພບຍ	ເພງຄຳຄວນ	ຢຣມ
ໂຢຊວຍ	ຢຊຍ	ເອເຊກີເອນ	ອສກ
ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ຜປຄ	ດານີເອນ	ດນອ
ນາງຣຸດ	ນຣດ	ໂຮເຊອາ	ຮຊອ
1 ຊາມູເອນ	1ຊມອ	ໂຢເອນ	ຢອນ
2 ຊາມູເອນ	2ຊມອ	ອາໂມດ	ອມດ
1 ກະສັດ	1ກສດ	ໂອບາດີຢາ	ອບດ
2 ກະສັດ	2ກສດ	ໂຢນາ	ໂຢນ
1 ຂ່າວຄາວ	1ຂຄວ	ມີກາ	ມກາ
2 ຂ່າວຄາວ	2ຂຄວ	ນາຮູມ	ນຮມ
ເອັດຊະຣາ	ອສຣ	ຮາບາກຸກ	ຮບກ
ເນເຮມີຢາ	ນຮຢ	ເຊຟານີຢາ	ສຟຢ
ເອສະເທີ	ອຊທ	ຮັກກາຍ	ຮກຍ
ໂຢບ	ໂຢບ	ເສກາລີຢາ	ສກຢ
ເພງສັນລະເສີນ	ພສສ	ມາລາກີ	ມລກ
ສຸພາສິດ	ສພສ		

This 2010 edition of the Lao Bible has been revised and extended from the 1979 edition of the Lao Shorter Old Testament and 1973 edition of the Lao New Testament, as published by Thailand Bible Society in 1991.